वेषकः-षिका, वेषकः-षिका, विविक्षकः-क्षिका, वेविषकः-षिका ; वेष्टा-ष्ट्री, वेषयिता-त्री, विविक्षिता-त्री, वेविषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकतुष्यतिवत् (758) ऊह्यानि । विषः, विषम्, विषाणम्, विषिः विष्टिः=बलम्, इत्यादिकानि रूपाणि विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम् । क्त्वायाम-[1]विषित्वा-वेषित्वा इति ।

(1613) "विष्क हिंसायाम्" (X-चुरादिः-1686. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

क्षीरतरङ्गिण्यां धातुरयं न दृश्यते । अपि तु तत्र '**किष्क**' इति पठित्वा '**हिष्क**' इति **दुर्गः**' इति उक्तम् ।

'**किष्क**' इति पठित्वा, **हिष्क इत्येके**' इति च **धातुकाव्यव्याख्या** (3-34) । '**धातुप्रदीपादौ**—'**हिष्क**' इति पठ्यते' इति **मा. धा. वृत्तिः** । विष्ककः-ष्किका, विविष्कयिषकः-षिका, विष्कयिता-त्री, विविष्कयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि चौरादिकचित्रयतिवत् (525) बोध्यानि । धातोरस्य आत्मनेपदित्वात् विष्कयमाणः, विविष्कयिषमाणः इति विशेषः । '**किष्क**' इति पक्षे किष्किन्धा, किष्कुः, इति औणादिके । '**किष्कुर्द्वयोर्वितस्तौ च**—' इति **मेदिनी** ।

(1614) "विष्क दर्शने" (X-चुरादिः-1940. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः । क्षीरस्वामी धातुमसुं न पठति ।

विष्ककः-ष्किका, विविष्कयिषकः-षिका ; विष्कयिता-त्री, विविष्कयिषिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकचित्रयतिवत् (525) ज्ञेयानि ।

(1615) "विष्लृ व्याप्तौ" (III-जुहोत्यादिः-1095. अक. अनि. उभ.)

'**व्याप्तौ वेवेष्टि वेविष्टे**..... ॥' (श्लो. 174) इति **देवः** । '**विषृ**—' इति **काशकृत्स्नः** । तत्र '**विष्लृ** इति **कातन्त्रे** पाठः' इति च तत्रोक्तम् । "**उदिदित्येके । इरिदिति द्रुमे**" इति **धा. का. व्याख्या** (2-55) । वेष्टा, विष्टवान्, विष्टः, वेषन्, वेषकः इत्येते **व्यापकेऽर्थे** । वेषः, विष्टम्, वेषणीयम्, वेष्यम्, वैष्यम्, वेष्टव्यम्, वेषणं, विष्टिः इत्यष्टौ आवरणार्थे ।

1. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पनात् रूपद्वयमत्र ज्ञेयम् ।